

(nærmest foregående sag). Betænkning (B. sp. 509) afgivet $16/3$. 2. beh. $28/3$ (F. sp. 3863). 3. beh. $30/3$ (F. sp. 4042). *Loven stadfæstet 30. marts 1962.* (Lovt. nr. 115).

Som en følge af de ved ligningsloven for skatteåret 1962-63 og følgende skatteår (årbog 1960-61, side 121) indførte nye regler for *statsskattepligtens ophør ved dødsfald* og for dens indtræden for personer, der har været sambeskattet med afdøde, ændrer nærværende lov kommuneskattelovens bestemmelser på tilsvarende måde.

Endvidere er kommuneskattelovens regler om *ophør af skattepligten for en kvinde, der indgår ægteskab*, bragt i fuld overensstemmelse med statsskattelovgivningens regler herom, ligesom bestemmelsen om, hvilken kommune der er berettiget til hendes skat til skatteårets udgang, er omredigeret og tydeliggjort.

Yderligere har man tydeliggjort bestemmelserne i kommuneskattelovens §§ 37 og 38 om det tidspunkt, fra hvilket skatten vil kunne søges inddrevet ved *udpantning*.

Endelig er der foretaget en forhøjelse af indtægtsgrænserne for påligning af erhvervsskat, således at erhvervsindtægter under 12 500 kr. årlig fra og med skatteåret 1962-63 vil være fritaget for erhvervsskat, og således at det vil være en betingelse for erhvervsskattepligt, at den af statsskattemyndighederne ansatte samlede skattepligtige indkomst udgør mindst 25 000 kr. De forud gældende grænser var henholdsvis 10 000 kr. og 20 000 kr.

Som begrundelse for lovens bestemmelser anførte *indenrigsministeren* ved lovforslagets fremsættelse:

„I forbindelse med den i 1959 gennemførte ophævelse af erhvervsskatten og indførelse af afløsningstilsvar i 9 byområder blev der foretaget en væsentlig forhøjelse af de indtægter, der betingede erhvervsskattepligt. Erhvervsindtægten skulle således udgøre 10 000 kr. mod før 4 000 kr., og den skattepligtige indkomst skulle udgøre 20 000 kr. mod, at den før skulle overstige indtægtsgrænsen for nydende medlemskab af en anerkendt sygekasse. Forhøjelsen af grænserne havde til formål at begrænse opkrævning af erhvervsskat mest muligt, idet erhvervsskatten alene skulle have til formål at hindre en udvikling, hvorved skatteydere med større erhvervsindtægter af skattemæssige grunde flyttede fra byområderne til kommuner med lav beskatning.